

การศึกษาเกี่ยวกับการทำข้าวมันจีนแห้ง
(A STUDY OF MAKING DRIED
FERMENTED RICE NOODLES)

ปราณี วรารส์สวัสดิ์*   สุชาติ พิพัฒนาเกียรติ**

ภาควิชาอุตสาหกรรมอาหารและเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้
บริษัทฟูดล์แอนด์ดรีง จำกัด

Abstract

Fermented rice noodles (Kanom Chin) is a well-known dish. Production of fermented rice noodles has been made only the fresh product which is easy to be spoiled. The experimental in making dried fermented rice moodles was studied. The experimental design was 2x2 factorial in CRD with three replications. The first factor was the effect of making noodles by fermented rice dough compared with non fermented rice dough on qualities of noodles. The other factor was the effect of drying methods, hot air drying at 60 °C in cabinet dryer and frying in vegetable oil at 140-150 °c, on qualities of noodles. The qualities of noodles stdied were moisture content, amoynf of broken noodles before and after rehydrate, amount of water absorbed, and eating quality by organoleptic test. The data showed that making noodles by fermented rice dough and drying in cabinet dryer gave better qaulity noodles. The first stage of drying should be at temperature higher than 80 °C. However the optimum drying temperature should be further studied.

การศึกษาเกี่ยวกับการทำข้าวมันจีนแห้ง¹
(A STUDY OF MAKING DRIED
FERMENTED RICE NOODLES)

ปราภรณ์ วรารส์สก์* สุชาติ กิพย์มณฑีร**

* ภาควิชาอุตสาหกรรมอาหารและเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้

** บริษัทฟูดล์แอนด์ดริง จำกัด

บทคัดย่อ

ข้าวมันจีนเป็นยาหารที่บริโภคอย่างแพร่หลายทั่วไป แต่ยังมีการผลิตเฉพาะข้าวมันจีนเส้นสด ซึ่งเน่าเสียได้ง่าย จึงทำการศึกษาการทำข้าวมันจีนแห้ง โดยวางแผนการทดลองแบบ 2×2 แฟกตอร์เบี้ยล ชนิดลูกกล沃ตจำนวน 3 ชั้้า โดยปัจจัยแรกศึกษาถึงอิทธิพลของวิธีการทำข้าวมันจีนโดยการทำข้าวมันจีนเป็นสอดเปรียบเทียบกับข้าวมันจีนเป็นหมัก ที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพของข้าวมันจีนส่วนปัจจัยที่สองศึกษาถึงอิทธิพลของการทำแห้งโดยการอบแห้งที่ 60°C . เปรียบเทียบกับการทำแห้งโดยการอบแห้งที่ $140-150^{\circ}\text{C}$. ในน้ำมันพืช คุณภาพของข้าวมันจีนแห้งที่ตรวจสอบคือ ปริมาณความชื้น ปริมาณการแตกหัก ปริมาณการดูดซึมน้ำในระหว่างการคืนตัว ปริมาณเส้นชาดหลังการคืนตัว และคุณภาพในเชิงบริโภคคือ กลีนรัส ความนุ่มนวลนิ่ว สีลักษณะปراภูมิ และความกรอบรวม ผลการทดลองป্রากศูนย์ว่า การทำข้าวมันจีนแห้งโดยใช้เป็นหมักและทำแห้งโดยอบในตู้อบลมร้อนจะได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพดีกว่ากรรมวิธีอื่นๆ ซึ่งอุณหภูมิที่ใช้ในการอบควรศึกษาต่อ แต่ควรเป็นอุณหภูมิที่ไม่ต่ำกว่า 80°C . ในตอนแรกของการอบ

ค้านิ่ว

ขั้นมีจันเป็นอาหารที่นิยมบริโภคอย่างแพร่หลายทั่วไป การผลิตขั้นมีจันส่วนใหญ่ในปัจจุบันเป็นการผลิตในระดับอุตสาหกรรมในครอบครัวและเป็นการผลิตที่สืบทอดกันมาจากการพูดคุยและผลิตเฉพาะเล่นชนมีจันสดซึ่งเน่าเสียได้ง่าย และการทำขั้นมีจันแห้งซึ่งไม่ปราศจากว่ามีผู้ศึกษา (Naivikul, 1987) ดังนั้นเพื่อลดการเน่าเสียและเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์สามารถคงทนนานย่อยสลายกว้างขวาง จึงศึกษาวิธีการทำขั้นมีจันแห้ง

การทำขั้นมีจันสามารถทำได้ 2 แบบคือ ขั้นมีจันแห้งสดและขั้นมีจันแห้งหมัก ขั้นมีจันแห้งสดจะมีการแช่ช้าไว้ 12 ชั่วโมง หรือน้อยกว่าก่อนจะนำไปโอนจึงมีการหมัก เนื่องจากจุลทรรศน์อยมากของที่การทำขั้นมีจันแห้งหมักจะมีการแช่ช้าไว้ 1 วัน แล้วนำมาหมักต่อในกระถุงที่บรรยายไว้ได้ เป็นเวลา 2-3 วัน และรดน้ำอย่างน้อยวันละ 2 เวลา เพื่อรับประทานความร้อนออกจำก้าว หรืออาจหมักโดยการแช่ช้าไว้ 2-3 จากการสำรวจในจังหวัดเชียงใหม่จะใช้วิธีหมักก้อมีจันแห้งที่ผ่านการโไม้และกันน้ำไว้แล้วโดยหมักนาน 2 วันขั้นมีจันแห้งสดนิยมบริโภคในภาคใต้ ขณะที่ขั้นมีจันแห้งหมักนิยมบริโภคในภาคอื่นๆ ของประเทศไทย ทั้งนี้เนื่องจากขั้นมีจันแห้งหมักมีเนื้อนุ่มเห็นยอด แต่ขั้นมีจันแห้งสดมีเนื้อค่อนข้างกระด้าง (บรรด. นิยมวิทย์ 2528) นอกจากนี้ขั้นมีจันแห้งหมักยังมีกลิ่นรสดีและเก็บไว้ได้นาน กว่าขั้นมีจันแห้งสดเนื่องจากสารที่เกิดขึ้นในระหว่างหมัก เช่น กรดและแอลกอฮอล์เป็นต้น (ปราโมทย์ ศิริโรจน์และคณะ, 2534 และสุวรรณ์ ชวนะและคณะ, 2534) ดังนั้นจึงมีการศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพของขั้นมีจันแห้งที่ทำจากแห้งหมักและแห้งสด โดยให้วิธีการทำขั้นมีจันเป็นปัจจัยแรก(A) ในการวางแผนการทดลองแบบ 2×2 Factorial in CRD ซึ่งในปัจจัยแรกมีการทำหนดให้ A₁ แทนขั้นมีจันที่ทำจากแห้งสดและ A₂ แทนขั้นมีจันที่ทำจากแห้งหมัก

คุณภาพของขั้นมีจันแห้งน่าจะเป็นผลมาจากการคุณภาพของขั้นมีจันสดและกรรมวิธีในการทำแห้ง คุณภาพของขั้นมีจันขึ้นอยู่กับคุณภาพของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตและกรรมวิธีที่ใช้ในการผลิตขั้นมีจัน วัตถุดิบสำคัญที่ใช้ในการทำขั้นมีจันคือ ช้าวสารจ้าว และน้ำ ช้าวสารจ้าว มีองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพของขั้นมีจันคือ สตาร์ชและโปรตีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปริมาณอยู่ในสตาร์ชที่เป็นองค์ประกอบของสตาร์ชซึ่งถ้ามีปริมาณสูงจะทำให้เกิดเจลได้ดีและได้เจลที่มีความคงตัวดี ดังการศึกษาของพชรี โซธนา สมบูรณ์และคณะ (2534) ซึ่งได้ศึกษาพันธุ์ช้าวที่นิยมใช้ในการทำขั้นมีจันโดยทั่วไปคือ พันธุ์เหลืองประทิว เหลืองใหญ่ เหลืองอ่อน น้ำใหญ่

เจ๊กเชย และช้าวนิจิตร เป็นต้น ซึ่งพบว่าพันธุ์ข้าวเหล่านี้มีอุ้มภัยโลสในระดับสูงคือสูงกว่า 27% และมีโปรดีน 5.99-8.69% ในมัน 0.4-1.74% อุณหภูมิในการเก็บเจลอยู่ในช่วง 74-80.5 °ช. น้ำแป้งที่มีความเข้มข้นของแป้ง 10% มีค่าความหนืดสูงสุดระหว่าง 720 ถึง 1,010 มี.ย. และมีค่าความคงตัวในช่วง 660-1,240 มี.ย. ส่วนปริมาณโปรดีนจะมีผลต่อความนิ่มของขนมจีนลดลง นอกจากนี้ อรอนงค์ นัยวิกุลและคณะ (2534) ยังพบว่าข้าวเก่าจะใช้ทำขันมีน้ำได้ดีกว่าข้าวใหม่ คือพบว่าความหนืดของแป้งก่อนโรยเส้นที่ทำจากข้าวใหม่จะมีเส้นขาดมากกว่าที่ทำจากข้าวเก่า ซึ่ง Kesster (1959) กล่าวว่าข้าวเก่ามันเนื่องให้มีอุ้มภัยและแข็งอยู่ในเมล็ดข้าว ไม่มีฤทธิ์ในการย่อยสลายโนไมเลกุลของสตาร์ช ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงเลือกใช้ข้าวผันธุ์เหลืองอ่อน และใช้ข้าวเก่า

น้ำที่ใช้ในการผลิตที่ผลิตต่อกุ้ยาฟลีของขนมจีนดังการศึกษาการศึกษาของ อรอนงค์ นัยวิกุล และคณะ (2534) คือน้ำค่อนข้างเป็นกรดคือ มี พี เอช 5.5 จะทำให้ขนมจีนลีวอกแดงปน และน้ำที่มีฤทธิ์ค่อนข้างเป็นต่าง คือมีค่า พี เอช 7.4 ขึ้นไป ขนมจีนจะมีลีวอกเชี่ยวปน ส่วนน้ำมีฤทธิ์เป็นกรดเล็กน้อยคือมีค่า พี เอช 6.4 จะให้ขนมจีนที่มีลีวอกตัวออกเหลือง ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้จึงใช้น้ำที่มีฤทธิ์เป็นกรดเล็กน้อย จนถึงมีฤทธิ์เป็นกลาง

กรรมวิธีในการทำขันมีน้ำแป้งหมักประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ คือการแช่ข้าว การหมักข้าว การบด การวนดัดและกรองแป้ง และการโรยเส้นสำหรับขนมจีนแป้งสดไม่มี การหมักข้าวส่วนขั้นตอนอื่นๆ ทำ เช่นเดียวกัน แต่ในการทดลองนี้ ในขั้นตอนการทำข้าวไว้ต่อ เป็นการเปลี่ยนเป็นการทำหมักแป้งที่ผ่านการทำน้ำแล้วแทน เพราะเป็นที่นิยมใช้ในจังหวัดเชียงใหม่เนื่องจากได้ผลิตภัณฑ์มีกลิ่นรสดีกว่าและปฏิบัติงานได้ง่ายกว่าการทำหมักข้าว

กรรมวิธีในการทำแห้งขนมจีนยังไม่มีผู้ศึกษามาภักดีเนื่องจากเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทแป้งที่มีลักษณะเป็นเส้นเช่นเดียวกับ เส้นหมี่ กวยเตี๋ยว หรือข้าวหมี่ ซึ่งผลิตภัณฑ์เหล่านี้มีการทำแห้งโดยการตากแห้งหรืออบแห้ง อุณหภูมิที่ optimum แห้งใช้ในช่วง 55-80 °ช. การอบแห้งที่อุณหภูมิสูงถึง 80 °ช. หรือการทำแห้งโดยการหยอดที่ 140-150 °ช. เป็นการป้องกันแอลฟ่า-สตาร์ชซึ่งเกิดเจลแล้วเปลี่ยนไปเป็น บีต้า-สตาร์ช ซึ่งเป็นคุณสมบัติของแป้งดินจิ้งทำให้ผลิตภัณฑ์ดูดซึมน้ำกันดีได้เร็ว ซึ่งใช้ในการทำผลิตภัณฑ์กับลักษณะรูป (Li and Luh, 1980)

เนื่องจากขนมจีนมีความชื้นสูงมาก เมื่อเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ชนิดอื่นในกลุ่มเดียวกัน กล่าวคือ ขนมจีนมีความชื้น 77% (อรุณ นิยมวิทย์, 2528) และกัวยเดียวมี

ความชื้น 37% (เสนอ ร่วมจิต, 2522) ดังนั้นการทำแห้งข้าวมันจีนโดยการทอตึงจำเป็นต้องลดความชื้น เพื่อให้สามารถทอตแล้วกำจัดความชื้นจนอยู่ในระดับที่สามารถเก็บรักษาได้นาน ดังนั้นในการทดลองนี้จึงทำแห้งข้าวมันจีน 2 แบบคือ การทำแห้งโดยการอบที่อุณหภูมิ 60°ช. นาน 4 ชั่วโมง และอีกวิธีนำข้าวมันจีนที่ผ่านการอบแห้งแล้วไปหยอดที่อุณหภูมิ $140-150^{\circ}\text{ช.}$ ซึ่งกำหนดให้เป็นปัจจัยที่สอง (B) ที่ศึกษาจากการวางแผนการทดลองดังกล่าวข้างต้น โดยกำหนดให้ B_1 เป็นการทำแห้งโดยการอบที่ 60°ช. และ B_2 เป็นการทำแห้งโดยการหยอดที่อุณหภูมิ $140-150^{\circ}\text{ช.}$

อุปกรณ์และวิธีการ (Materials and Methods)

การทํางานมันจีน

กรรมวิธีการทํางานมันจีนประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังต่อไปนี้คือ

การทํางานมันจีนเป็นหมาก

1. ทำความสะอาดหัวสารจ้าวโดยการจำกัดสิ่งปลอมปน เช่น คราด ทร้าย และหัวเปลือก เป็นต้น แล้วล้างด้วยน้ำ
2. แซ่หัวค้างคืน 1 คืน
3. ไม่หัวโดยวิธีไม่ปียก
4. หันน้ำโดยนำหัวที่ไม่ได้ในข้อ 3 มาใส่ถุงผ้าดินปิดปากถุงแล้วใช้ของหนักทับค้างคืนไว้
5. นำก้อนแป้งมาน้ำแล้วปั้นเป็นก้อนขนาดประมาณ 5 กก.
6. บรรจุก้อนแป้งในถุงพลาสติก ผูกปากถุงให้แน่นวางไว้เพื่อหมาก 48 ชั่วโมง
7. ล้างแป้งเพื่อลอกลิ่นหมาก โดยใช้น้ำเกลือ 5% ปริมาณน้ำเกลือเป็น 2 เท่าของน้ำหนักแป้ง แล้วล้างเกลือออกโดยใช้น้ำสะอาด แล้วหันน้ำไว้ 12 ชั่วโมง
8. น้ำแป้งให้เป็นชั้นเล็กๆ แล้วปั้นเป็นก้อนกลมขนาดประมาณ 2 กิโลกรัม
9. ต้มก้อนแป้งในน้ำเดือด ประมาณ 8-9 นาที จนแป้งสุกลักษณะเช้าไปประมาณ 1 เซนติเมตร
10. นำก้อนแป้งที่ต้มแล้วมาหุงให้เข้ากันระหว่างแป้งด้านนอกที่สุกและแป้งด้านในที่ไม่สุก ยกเวนดเติมน้ำประมาณ 200-220 มิลลิตร ต่อแป้ง 1 กิโลกรัม นวดจันได้แป้งที่เนื้ยวเป็นครีมข้น
11. กรองแป้งที่นวดแล้วด้วยผ้าขาวบาง เพื่อกรองชั้นแป้งที่เป็นก้อนเพื่อป้องกันการอุดตันของเครื่องโรยเส้น
12. โรยเส้นในหม้อน้ำร้อนเทมีอุณหภูมิไม่ต่ำกว่า 95 °C. เมื่อสุกเส้นจะมันจีนจะลอยขึ้นที่ผิวน้ำ “ใช้กระชอนตักเส้นขย่มเจ็นออกใส่ในอ่างน้ำเย็น”
13. ทำให้เย็นภายในเวลา 1-2 นาที โดยหันให้อ่างน้ำเย็นอ่างที่ 2 เส้นลดอุณหภูมิลงจนอุ่นเล็กน้อย
14. จับเส้นในชุดละอุ่น ทำเป็นจันๆ เรียงไว้ในภาชนะที่โปรด

การทำหมี่เป็นสต๊

การทำหมี่จีนเป็นสต๊ ทำ เช่นเดียวกับหมี่จีนเป็นหมักยกเว้นขั้นตอนในขั้นตอนที่ 5,6 และ 7 ไม่ต้องทำ

การทำแห้งหมี่จีน

การทำแห้งหมี่จีน หั้ง 2 ชนิด ทำแห้งหั้ง 2 วิธีคือ การอบที่อุณหภูมิ 60°ช. ในตู้อบลมร้อน แบบไฟฟ้า ที่มีขนาดความจุ 1 ลูกบาศก์เมตร มีกำลังไฟฟ้า 5,000 วัตต์ ครั้งละ 10-15 กก. เป็นเวลานาน 4 ชั่วโมง และการหยอดหมี่จีนที่ผ่านการลดความชื้นดังวิธีซึ่งต้นแล้วที่อุณหภูมิ $140-150^{\circ}\text{ช.}$ นาน 50 วินาที

การตรวจสอบคุณภาพหมี่แห้ง

การตรวจสอบคุณภาพของหมี่หั้ง 2 ชนิดที่ผ่านการทำแห้งหั้ง 2 วิธี มีการตรวจสอบคุณภาพด้านต่างๆ คือ การหาปริมาณความชื้น โดยวิธีของ AACC (1982) วิธี 44-40 การตรวจสอบปริมาณการแตกหักโดยการซึ้งน้ำหนักของหมี่จีนที่แตกหักเปรียบเทียบกับน้ำหนักของหมี่หั้งหมุดการตรวจสอบหาอัตราเร็วของการคืนตัวของหมี่จีน โดยการตัดแปลงจากวิธีของ AACC (1982) วิธีที่ 56-20 โดยใช้เวลาในการต้มนาน 3 นาที การตรวจสอบปริมาณเส้นหมี่ที่ขาดหลังจากการคืนตัวดังวิธีการที่จะกล่าวต่อไป และการตรวจสอบคุณภาพในเชิงประสานสัมผัสโดยผู้ชี้มิจำนวน 11 คน โดยใช้แบบสอบถามที่แนบมา

การตรวจสอบหาปริมาณเส้นหมี่จีนที่ขาดหลังการคืนตัว

ทำการคืนตัวโดยวิธีที่ตัดแปลงจากวิธีของ AACC(1982)ดังกล่าวแล้ว หลังจากนั้นแยกเส้นที่มีความยาวต่างกว่า 10 นิ้ว มาซึ้งน้ำหนักโดยถือเป็นเส้นขาดเปรียบเทียบกับน้ำหนักหมี่จีนที่คืนตัวได้หั้งหมุดแล้วคำนวนเป็นเปอร์เซนต์

แบบประเมินคุณภาพของมิชีเน็ทหลังการศึกษา

หลักเกณฑ์การให้คะแนน

ดีมาก	5 คะแนน	ปานกลาง	2 คะแนน
ดี	4 คะแนน	ไม่ดีนัก	1 คะแนน
ค่อนข้างดี	3 คะแนน	ใช่ไม่ได้	0 คะแนน

คุณสมบัติ	กลืนรส	ความนุ่มนวลเยิ่ว	ลักษณะปราภูมิ	ลี	ความชอบรวม
ตัวอย่างที่					
1.					
2					
3					
4					
5					
6					

ผลการทดลอง (Results)

จากการตัวอย่างที่ 1 ถึง 6 ของชนมิชีเน็ท คือ บริษัทความชื้น ปริมาณการแตกหัก เปอร์เซนต์การถูกหัก เปอร์เซนต์เส้นขาดหลังการศึกษา และคะแนนที่ได้จากผู้ชุมชนจำนวน 11 คน ที่ซึ่งแล้วให้คะแนนตามแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะต่าง ๆ คือ กลืนรส ความนุ่มนวลเยิ่ว ลักษณะปราภูมิ และความชอบรวม ได้ผลดังข้อมูลในตารางที่ 1 และตารางที่ 2

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยคุณสมบัติต่างๆ ของชนมีนึ่งแห้ง,

คุณสมบัติ	ปริมาณความชื้น (%)	ปริมาณการแตกหัก (%)	ปริมาณเส้นชาดหลังการคืนตัว %	ปริมาณการดูดน้ำ %
ปัจจัยที่ศึกษา				
ปัจจัย A				
A ₁	3.63 ^a	4.65 ^a	43.92 ^a	199.39 ^a
A ₂	3.39 ^a	3.78 ^a	36.97 ^a	215.10 ^b
ปัจจัย A	5.62 ^a	8.43 ^a	53.38 ^a	206.14 ^a
B ₁	1.40 ^b	0.00 ^b	27.53 ^b	208.34 ^a
B ₂				
ปัจจัยรวม				
A ₁ B ₂	5.74 ^a	9.30 ^a	68.99 ^a	211.22 ^a
A ₁ B ₂	1.51 ^a	0.00 ^a	18.85 ^b	187.55 ^b
A ₂ B ₁	5.50 ^a	7.57 ^a	37.76 ^a	201.07 ^b
A ₂ B ₂	1.29 ^a	0.00 ^a	36.23 ^{ab}	299.13 ^a

พมายเทค ค่าเฉลี่ยของแต่ละปัจจัยในแต่ละคุณสมบัติ ที่มีตัวอักษรกำกับเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.05$) ส่วนค่าที่มีตัวอักษรกำกับต่างกันมีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.05$)

A₁ การทำชนมีนึ่งแห้งจากแป้งสด

A₂ การทำชนมีนึ่งแห้งจากแป้งหมัก

B₁ การทำแห้งโดยการอบที่ 60°C .

B₂ การทำแห้งโดยการทำท่อที่ $140-150^{\circ}\text{C}$. นาน 50 วินาที

ตารางที่ 2 ค่าแนวเฉลี่ยจากผู้ชิมจำนวน 11 คน เกี่ยวกับคุณสมบัติในเชิงบริโภคด้านต่าง ๆ

ค่าแนวเฉลี่ย ในด้าน	กลืนร้อน	ความนุ่มนวล	ลักษณะ	ลักษณะปราการ	ความชอบรวม
ปัจจัย A					
A ₁	3.47 ^a	3.14 ^a	3.43 ^a	3.11 ^a	3.18 ^a
A ₂	3.60 ^a	3.35 ^a	3.41 ^a	3.17 ^a	3.27 ^a
ปัจจัย B					
B ₁	3.99 ^a	3.77 ^a	4.18 ^a	3.74 ^a	4.05 ^a
B ₂	3.09 ^b	2.71 ^b	3.74 ^b	2.53 ^b	2.41 ^b
ปัจจัยรวม					
A ₁ B ₂	3.97 ^a	3.51 ^a	4.24 ^a	3.51 ^a	4.03 ^a
A ₁ B ₂	2.97 ^a	2.76 ^a	2.61 ^a	2.70 ^a	2.33 ^a
A ₂ B ₁	4.00 ^a	4.03 ^a	4.12 ^a	3.97 ^a	4.06 ^a
A ₂ B ₂	3.00 ^a	2.67 ^a	2.70 ^a	2.36 ^a	2.48 ^a

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยของแต่ละปัจจัยในแต่ละคุณสมบัติ ที่มีตัวอักษรกำกับเหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.05$) ส่วนค่าที่มีตัวอักษรกำกับต่างกันมีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.05$)

A₁ การทำข้นมันจืดแห้งจากแป้งสต๊อก

A₂ การทำข้นมันจืดแห้งจากแป้งหมัก

B₁ การทำแห้งโดยการอบที่ 60 °ซ.

B₂ การทำแห้งโดยการอบที่ 140-150 °ซ. นาน 50 วินาที

วิจารณ์ผล (Discussion)

จากการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ 2 ปัจจัยคือ กรรมวิธีในการทำขนมจีนและกรรมวิธีในการทำแห้งที่มีผลต่อปริมาณความชื้นของขนมจีนแห้ง ปริมาณการแตกหักของขนมจีนแห้ง และปริมาณเส้นชาดหลังการคั่ว พบว่ากรรมวิธีการทำขนมจีนแบบแห้งมัก และการทำขนมจีนแบบเป็นสัดไม่ทำให้ปริมาณความชื้น ปริมาณการแตกหักและปริมาณเส้นชาดหลังการคั่วของขนมจีนแตกต่างกัน ($P < 0.05$) แต่วิธีการทำแห้งที่แตกต่างกัน ทำให้ขนมจีนแห้งมีปริมาณความชื้น ปริมาณการแตกหัก และปริมาณเส้นชาดหลังการคั่วแตกต่างกัน ($P < 0.05$) คือ ขนมจีนแห้งที่อบที่ 60°C . นาน 4 ชั่วโมงมีความชื้น 5.62% มีปริมาณการแตกหัก 8.43% และมีปริมาณเส้นชาดหลังการคั่ว 53.38% ส่วนขนมจีนที่ทำแห้งโดยการทอดที่ $140-150^{\circ}\text{C}$. นาน 50 วินาที มีความชื้น 1.04% ไม่มีการแตกหัก และมีปริมาณเส้นชาดหลังการคั่ว 27.53% ทั้งนี้เนื่องจากการทอดเป็นการทำแห้งที่อุณหภูมิสูง จึงทำให้ลดความชื้นได้ดีผลลัพธ์ที่จึงมีความชื้นเหลือต่ำมาก การทอดที่อุณหภูมิสูงจะทำให้แอลฟ้า-สตาರ์ช ไม่สามารถเปลี่ยนกลับไปเป็นนิตา-สตาր์ช ซึ่งมีคุณสมบัติของแป้งดินใต้อีกด้วย (นิยมวิทย์, 2528) ดังนั้นสตาր์ชจะอยู่ในรูปแอลฟ้า-สตาր์ช ซึ่งเป็นเจลที่เชื่อมติดกันดีจนทนทานต่อการแตกหักและเมื่อนำมาต้มเพื่อคั่วตัวก็ทำให้ปริมาณเส้นชาดต่ำลง เมื่อศึกษาถึงอิทธิพลของห้อง 2 ปัจจัยร่วมกัน พบว่าขนมจีนแห้งมีปริมาณความชื้นและปริมาณการแตกหักไม่แตกต่างกัน แต่มีปริมาณเส้นชาดหลังการคั่วแตกต่างกัน ($P < 0.05$) ซึ่งผู้ว่าขนมจีนแห้งที่ใช้วิธีการทำแห้งโดยการทอดและ ทำจากขนมจีนแบบเป็นสัดมีปริมาณเส้นชาดต่ำกว่าชนิดอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัดคือมีปริมาณเส้นชาดหลังการคั่ว 18.85 % ขณะที่กรรมวิธีอื่น ๆ มีปริมาณเส้นชาดหลังอยู่ในช่วง 68.99-36.23% น่าจะเป็นผลเนื่องจากการทอดที่อุณหภูมิสูงซึ่งมีผลต่อแอลฟ้าสตาր์ช ดังกล่าวแล้วข้างต้น

การศึกษาอิทธิพลของกรรมวิธีการทำขนมจีนและกรรมวิธีในการทำแห้งที่มีผลต่อปริมาณการดูดน้ำกลับคืนของขนมจีนแห้ง พบว่า การทำขนมจีนโดยใช้แป้งหมักจะทำให้ขนมจีนดูดน้ำกลับคืนได้ดีกว่าขนมจีนที่ทำจากแป้งสัด เนื่องจากแป้งที่ผ่านการหมักมีปริมาณกรดเพิ่มขึ้น จึงทำให้มีปริมาณโปรตีนที่เก่าแก่กับเม็ดสตาր์ชลดลง รายโปรตีนหลักในช้าเป็นโปรตีนจำพวกกลูเตลินซึ่งละลายได้ดีในสภาวะที่เป็นกรด (Juliano, 1985) ปริมาณการดูดน้ำกลับคืนในขนมจีนแป้งหมักและขนมจีนแป้งสัด เป็น 215.10% และ 199.39% ตามลำดับ กรรมวิธีการทำแห้งไม่มีผลทำให้อัตราการดูดน้ำกลับคืนของขนมจีนแตกต่างกัน ($P < 0.05$) และเมื่อ

พิจารณาถึงอุทกิจล่องห้้ง 2 ปัจจัยร่วมกัน พบว่า ชนมจีนแบ่งสัดและทำแห้ง โดยการอบที่ 60°C . และชนมจีนที่ใช้แบ่งหมักและทำแห้ง โดยการหยอดจะดูดความชื้นได้ไม่แตกต่างกัน และดูดความชื้นได้ดีกว่าชนมจีนที่ทำโดยใช้แบ่งสัดและทำแห้ง โดยการหยอด และชนมจีนที่ใช้แบ่งหมักและอบแห้งที่ 60°C . ห้้งนี้เนื่องจากชนมจีนที่ใช้แบ่งสัดและทำแห้ง โดยการอบ มีเส้นที่แตกหักมาก จึงเพิ่มรั้นที่ผิวในการดูดซึมมากขึ้น ทำให้ดูดซึมได้มาก ส่วนชนมจีนแบ่งหมักและทำแห้ง โดยการหยอดน้ำดูดซึมได้มาก เพราะการหมักแบ่งจะทำให้สารซึมดูดซึมน้ำได้ดีขึ้น ตั้งกล่าวข้างต้นแล้ว และการทำแห้ง โดยการหยอดเป็นการใช้อุ่นภูมิสูงจึงทำให้เกิดการระเหยน้ำจากเส้นชนมจีนไปอย่างรวดเร็ว ทำให้มีช่องว่างเป็นรูพรุนในเนื้อชนมจีน ซึ่งทำให้สามารถอุ่มน้ำได้มากขึ้น

วิทยานิพนธ์

จากการตรวจสอบคุณภาพในเชิงประสานลักษณะโดยผู้ชี้มีจำนวน 11 คน พบว่า ชนมจีนที่ทำจากหุ่นกรรมวิธีผู้ชี้มีให้คะแนนด้านกลีนรสไม่แตกต่างกันแม้จะพิจารณาที่ละเอียด หรือพิจารณาห้้ง 2 ปัจจัยร่วมกัน แต่มีความนุ่มนวลนิยม สี ลักษณะปราภูมิ และความชอบรวมแตกต่างกันเมื่อใช้กรรมวิธีการทำแห้งแตกต่างกัน กล่าวคือ ชนมจีนที่ทำแห้ง โดยการอบที่อุ่นภูมิ 60°C . ผู้ชี้มีให้คะแนนมากกว่าชนมจีนที่ทำแห้ง โดยการหยอด เพราะชนมจีนที่ผ่านการอบแห้งที่ 60°C . เมื่อนำมาคืนตัวแล้วมีความเหนียวมากกว่า เพราะดูดซึมน้ำเข้าไปในปริมาณไม่มากเกินไป และมีสีอ่อน ในขณะที่ชนมจีนที่ทำแห้ง โดยการหยอดนอกจากเส้นไม่เหนียวแล้วยังมีสีเข้ม ลักษณะปราภูมิของเส้นจะพอง ซึ่งมีผลต่อความชอบรวมทำให้ชนมจีนที่หยอดได้คะแนนความชอบรวมน้อยกว่าชนมจีนที่ทำแห้ง โดยการอบที่ 60°C .

สรุปผล (Summary)

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่ากรรมวิธีการทำชนมจีนที่ทำให้ได้ชนมจีนแห้งที่มีคุณภาพดี เส้นเหนียว คืนตัวได้ง่ายและมีแนวโน้มให้กลีนรสดีกว่าชนมจีนแบ่งสัด ควรทำจากแบ่งหมัก ส่วนการทำแห้งควรใช้วิธีอบแห้ง เพื่อให้มีความนุ่มนวลนิยม สี และลักษณะปราภูมิที่ดี แต่เนื่องจากการอบแห้งที่อุ่นภูมิ 60°C . มีปริมาณชนมจีนแตกหักสูงและประมาณเส้นขาดหลังการคืนตัวสูง จึงควรอบแห้งที่อุ่นภูมิไม่ต่ำกว่า 80°C . ในระยะต้นของการอบและเส้นชนมจีน ควรมีเส้นขนาดเล็กเพื่อให้ทำแห้งได้ง่ายและการตรวจสอบคุณภาพด้านความเหนียวหรือเนื้อสัมผัสควรทำการตรวจสอบคุณภาพ โดยเครื่องมือที่สามารถตรวจวัดแรงตัดและแรงเฉือนเพื่อประกอบการพิจารณาร่วมกับคะแนนจากผู้ชี้มีด้วย ซึ่งการทดลองนี้ได้ทำแล้วและไม่ได้ผลตามที่ควรจะเป็น เพราะมีการแตกหักของผลิตภัณฑ์ในระหว่างชั้นสั่งไปวิเคราะห์กรุงเทพฯ

เอกสารสารอ้างอิง

- ณรงค์ นิยมวิทย์. 2528. ชั้นมัธย อาหาร 15 (3) : 123-129.
- ปราโมทย์ ศิริโรจน์ ลาวัณย์ ไกรเดช อรอนงค์ นัยวิกุล สุวรรณ์ ชวนะ. 2534. การเปลี่ยนแปลงของปริมาณจุลินทรีย์และความล้มเหลวต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณน้ำตาลและกรดในกระบวนการหมักชั้นมัธย, หน้า 365-373. ในรายงานผลการวิจัย ในการประชุมทางวิชาการ 4-7 กุมภาพันธ์ 2534 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พชรี โสธนาสมบูรณ์ ลาวัณย์ ไกรเดช อรอนงค์ นัยวิกุล สุวรรณ์ ชวนะ มาลี สุวรรณอัตถ์ ปราโมทย์ ศิริโรจน์ และพรเทพ พัฒนาธุรกษ์. 2534. คุณลักษณะทางเคมีและการยกงานของข้าวทั่วไปใช้ในการทำชั้นมัธย, หน้า 357-364 ในรายงานผลการวิจัย ในการประชุมทางวิชาการ 4-7 กุมภาพันธ์ 2534 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุวรรณ์ ชวนะ พชรี ตั้งตระกูล อรอนงค์ นัยวิกุล มาลี สุวรรณอัตถ์ ลาวัณย์ ไกรเดช ปราโมทย์ ศิริโรจน์ และพรเทพ พัฒนาธุรกษ์. 2534. การเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบทางเคมีของแป้งชั้นมัธยในกระบวนการผลิต, หน้า 417-425 ในรายงานผลการวิจัย ในการประชุมทางวิชาการ 4-7 กุมภาพันธ์ 2534 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เสนอ ร่วมจิต. 2522. การศึกษาคุณสมบัติทางกายภาพและเคมีบางประการของข้าวจ้าวพันธุ์ต่าง ๆ ที่มีผลต่อลักษณะของเส้นก้าวเดียว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท; กรุงเทพมหานคร, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อรอนงค์ นัยวิกุล สุวรรณ์ ชวนะ พชรี โสธนาสมบูรณ์ มาลี สุวรรณอัตถ์ ลาวัณย์ ไกรเดช ปราโมทย์ ศิริโรจน์ และพรเทพ พัฒนาธุรกษ์. 2534. การเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะทางกายภาพของชั้นมัธยในกระบวนการผลิต, หน้า 375-384 ในรายงานผลการวิจัย ในการประชุมทางวิชาการ 4-7 กุมภาพันธ์ 2534 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- American Association of Cereal Chemists (AACC). 1982. Approved Methods of the American Association of Cereal Chemists. The Association Inc. St.Paul, Minnesota.
- Juliano, B.O. 1985. Polysaccharides protein ,and lipids of rice. In : B.O. Juliano (ed.). Rice Chemistry and Technology. Second edition. The American Association of Cereal Chemists, Inc. St. Paul, Minnesota.774 p.
- Kester, E.B. 1959. Rice Processing. In : S.A. Matz (ed.). The Chemistry and Technology of Cereals and Food. The AVI Pub. Cr. Inc., Westport, Connecticut.
- Li, C-F. and B.S Luh 1980. Rice snack foods. In : B.S. Luh(ed.). Rice: Production and Utilization. AVI Pub. Co., Inc. Westport, Connecticut. 925 p.
- Naivikul. O. 1987. Diversification of rice utilization in Thailand, pp. 1-16. In Report of Seminar on the Diversification of Rice Utilization. October 12-17, 1987. Bangkok.

ການຜົນວກ

ตารางที่ 1 เปอร์เซนต์ความสัมภัยในชนมจีนแห้ง

		ปัจจัย B				
		อบ (B ₁)	ค่าเฉลี่ย	ทดสอบ (B ₂)	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ยของ A
ปัจจัย A	ชนมจีนแห้งสด 1	5.73		1.71		
	ชนมจีนแห้งสด 2	5.38	5.74	1.26	1.51	3.63
	(A ₁) 3	6.11		1.57		
	ชนมจีนแห้งหมัก 1	5.46		1.06		
	ชนมจีนแห้งหมัก 2	5.53	5.50	1.28	1.29	3.39
	(A ₂) 3	5.51		1.54		
	ค่าเฉลี่ยของ B		5.62		1.40	

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเบอร์เชนด์ความชื้นของข้าวมันจีนแห้ง

SOURCE	DF	SUM SQUARE	MEAN SQUARE	F-Value cal	F-Value(table)	
					5%	1%
A	1	0.1591492	0.1591492	2.597192 ^{ns}	5.32	11.26
B	1	53.34928	53.34928	870.6195 ^{**}	5.32	11.26
AB	1	0.000213623	0.000213623	0.003486165 ^{ns}	5.32	11.26
ERROR	8	0.4902191	0.06127739			
TOTAL	11	53.99886				

CV = 7.049086 %

ตารางที่ 3 เปอร์เซนต์การแตกหักในชนมจีนแห้ง

		32 MAEJO UNIVERSITY, 2003					
		ปัจจัย B					
		ช่า ก (B ₁)	อบ	ค่าเฉลี่ย	ทดสอบ (B ₂)	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ยของ A
ชนมจีนแห้งสด (A ₁)	1	10.6			0		
	2	6.9	9.30	0	0		4.65
	3	10.4		0			
ชนมจีนแห้งหมัก (A ₂)	1	8.7			0		
	2	4.3	7.57	0	0		3.78
	3	9.7		0			
	ค่าเฉลี่ยของ B		8.43		0		

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเบอร์เชนต์การแตกหักของชนมีน้ำแข็งแห้ง

SOURCE	DF	SUM SQUARE	MEAN SQUARE	F-Value cal	F-Value(table)	
					5%	1%
A	1	2.253342	2.2533422	0.716244 ^{ns}	5.32	11.26
B	1	213.363	213.363	67.82414 ^{**}	5.32	11.26
AB	1	2.253342	2.253342	0.7162944 ^{ns}	5.32	11.26
ERROR	8	25.16666	3.145832			
TOTAL	11	243.0367				

CV = 42.06283 %

ตารางที่ 5 เปอร์เซนต์การคูณกลับคืนเมื่อตั้มในน้ำเดือนสาม นาที

ปัจจัย		ชุดที่	ปัจจัย B					
			อบ. (B ₁)	ค่าเฉลี่ย	ห่อต. (B ₂)	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ยของ A	
ปัจจัย A	ชนมจีนแบ่งสัด (A ₁)	1	197.85		190.63			
		2	208.74	211.22	184.03	187.55	199.39	
		3	227.06		188.00			
	ชนมจีนแบ่งหมัก (A ₂)	1	194.53		214.73			
		2	211.95	201.07	236.91	229.13	215.10	
		3	196.72		235.74			
	ค่าเฉลี่ยของ	B		206.14		208.34		

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเบอร์เซนต์การดูดซึมกับค่านอนจันแห้ง

SOURCE	DF	SUM SQUARE	MEAN SQUARE	F-Value cal	F-Value(table)	
					5%	1%
A	1	740.625	740.625	6.240127*	5.32	11.26
B	1	14.5625	14.5625	0.1226962**	5.32	11.26
AB	1	2006.406	2006.406	16.90495**	5.32	11.26
ERROR	8	949.5	118.6875			
TOTAL	11	3711.094				

$$CV = 5.25687 \%$$

$$S_{AB} = 6.29$$

$$P = 4 \quad 3 \quad 2$$

$$q .55,8 = 4.53 \quad 4.04 \quad 3.26 \quad \text{โดยวิธี SNK}$$

$$W_p = 28.49 \quad 25.41 \quad 20.50$$

จดจำต้นค่า	MEAN	A_2	B_2	229.13 ^a
		A_1	B_1	211.22 ^a
		A_2	B_1	201.07 ^b
		A_1	B_2	187.55 ^b

ตารางที่ 7 เปอร์เซนต์เงินขาดของชnmเงินหลังการคืนตัว

		ชั้น ที่	ปัจจัย B				
			อบ (B ₁)	ค่าเฉลี่ย	หอด (B ₂)	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ยของ A
ปัจจัย A	ชnmเงินแบ่งสัด (A ₁)	1	50.95		13.88		
		2	69.12	68.99	9.12	18.85	43.92
		3	86.91		33.56		
	ชnmเงินแบ่งหมาก (A ₂)	1	52.42		30.36		
		2	32.52	37.76	30.70	36.23	36.97
		3	28.33		47.54		
	ค่าเฉลี่ยของ	B		53.38		27.53	

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเปอร์เซนต์เลี้นชาตของชนมจีนแห่งหลังการคืนดัว

SOURCE	DF	SUM SQUARE	MEAN SQUARE	F-value cal	F-Value(table)	
					5%	1%
A	1	144.6973	144.6973	0.7683413 ^{**}	5.32	11.26
B	1	2004.408	2004.408	10.64339 [*]	5.32	11.26
AB	1	1770.594	1770.26	9.400064 [*]	5.32	11.26
ERROR	8	1506.594	118.3242			
TOTAL	11	5425.959				

$$CV = 33.92545 \%$$

$$S_{AB} = 7.92$$

$$P = 4 \quad 3 \quad 2$$

$$q .55,8 = 4.53 \quad 4.04 \quad 3.26 \quad \text{โดยวิธี SNK}$$

$$Wp. = 35.88 \quad 31.99 \quad 25.49$$

จดจำตัวค่า	MEAN	A_2	B_2	68.99 ^a
		A_1	B_1	37.76 ^a
		A_2	B_1	36.97 ^b
		A_1	B_2	18.85 ^b

ตารางที่ 9 ค่ารากความซ้อนของผู้ชี้มิตรานกนีรล ของชนมจันแห่งหลังคืนดัว

		ชั้น ที่	ปัจจัย B				
ปัจจัย A	ชนมจันแห่งสุด (A ₁)		อบ (B ₁)	ค่าเฉลี่ย	ทดสอบ (B ₂)	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ยของ A
	1	3.91		2.82			
ปัจจัย A	ชนมจันแห่งหมาก (A ₂)	2	4.00	3.97	3.00	2.97	3.47
		3	4.00		3.09		
	ค่าเฉลี่ยของ	B		3.99		3.09	

ตารางที่ 10 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากผู้ชี้มต้านเกลื่นร่องขنمจีนแห่งหลังคีนตัว

SOURCE	DF	SUM SQUARE	MEAN SQUARE	F-Value cal	F-Value(table)	
					5%	1%
A	1	0.05334473	0.05334473	0.5138721 ^{ns}	5.32	11.26
B	1	2.412064	2.412064	23.2355 ^{**}	5.32	11.26
AB	1	0.03201294	0.03201294	1308382 ^{ns}	5.32	11.26
ERROR	8	0.8304749	0.1038094			
TOTAL	11	3.327896				

CV = 9.110121 %

ตารางที่ 11 ค่าแนวความชื้นของผู้ชี้มต้านความทุ่มเทนิวยาของเล็บนมจีนแห้งหลังคืนตัว

วันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ.๒๕๕๔

		ชั้น ที่	ปัจจัย B				ค่าเฉลี่ยของ A
			อบ (B ₁)	ค่าเฉลี่ย	ทดสอบ (B ₂)	ค่าเฉลี่ย	
ปัจจัย A	ชนมจีนแป้งสค (A ₁)	1	3.82		2.73		
		2	3.45	3.51	3.09	2.76	3.14
		3	3.27		2.45		
	ชนมจีนแป้งหมาก (A ₂)	1	4.00		2.45		
		2	4.00	4.03	2.91	2.67	3.35
		3	4.09		2.64		
	ค่าเฉลี่ยของ	B		3.77		2.71	

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าแนวจากผู้ชิง ด้านความมุ่งเน้นกัวช่องทันมี Jin
แห่งหลังการคืนด้าว

SOURCE	DF	SUM SQUARE	MEAN SQUARE	F-Value cal	F-Value(table)	
					5%	1%
A	1	0.1365357	0.13653573	2.297599 ^{ns}	5.32	11.26
B	1	3.370796	3.370796	56.7232 ^{**}	5.32	11.26
AB	1	0.2760315	0.2760315	4.645013 ^{ns}	5.32	11.26
ERROR	8	0.4754029	0.00942536			
TOTAL	11	4.258766				

CV = 7.519995 %

ตารางที่ 13 ค่าแนวความชื้นรวมของผู้ชิมต้านลี ของขนมจีนแห้งหลังคีนตัว

ปัจจัย	รายการ	ชุด	ปัจจัย B				
			อบ (B ₁)	ค่าเฉลี่ย	ทดสอบ (B ₂)	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ยของ A
ปัจจัย A	ขนมจีนแป้งสด	1	4.27		2.64		
	(A ₁)	2	4.09	4.24	2.64	2.61	3.43
	ขนมจีนแป้งหมัก	3	4.36		2.55		
	(A ₂)	1	4.09		2.82		
	ขนมจีนแป้งหมัก	2	4.09	4.12	2.64	2.70	3.41
	(A ₃)	3	4.18		2.64		
	ค่าเฉลี่ยของ	B		4.18		2.66	

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากผู้ชี้มต้านสี ของชนมจันแห่งหลังการศึกษา^{๔๗๘}
คืนดัว

SOURCE	DF	SUM SQUARE	MEAN SQUARE	F-Value cal	F-Value(table)	
					5%	1%
A	1	0.000686645	0.000686645	0.07426087 ^{ns}	5.32	11.26
B	1	6.976914	6.976914	795.1983 ^{**}	5.32	11.26
AB	1	0.0330658	0.0330658	3.768696 ^{ns}	5.32	11.26
ERROR	8	0.07019043	0.006773804			
TOTAL	11	7.080857				

CV = 2.740851%

ตารางที่ 15 ค่าแนวความซ้อนรวมของผู้ชิมด้านลักษณะปราภูของเส้นขนมจีนแห้งหลังคั่นตัว

		ข้าว ที่	ปัจจัย B				
			อบ (B ₁)	ค่าเฉลี่ย	ทดสอบ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ยของ A
ปัจจัย A	ขนมจีนเป็นสัด (A ₁)	1	4.09		2.82		
		2	3.54	3.51	2.91	2.70	3.11
		3	2.91		2.36		
A	ขนมจีนเป็นหมัก (A ₂)	1	4.00		2.18		
		2	4.00	3.97	2.82	2.36	3.17
		3	3.90		2.09		
	ค่าเฉลี่ยของ	B		3.74		2.53	

ตารางที่ 16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากผู้ชิงด้านลักษณะประภูมิของชนมี Jin
แห่งหลังการคืนตัว

SOURCE	DF	SUM SQUARE	MEAN SQUARE	F-Value cal	F-Value(table)	
					5%	1%
A	1	0.01081848	0.01081848	0.0724324 ^{ns}	5.32	11.26
B	1	4.392319	4.392319	23.40766 ^{**}	5.32	11.26
AB	1	0.4641034	0.4641037	3.107289 ^{ns}	5.32	11.26
ERROR	8	1.194878	0.1493597			
TOTAL	11	6.062119				

CV = 12.32762 %

ตารางที่ 17 คะแนนของผู้ชิงด้านความซ่อนรวมของผู้บริโภคต่อชนมจีนแห่งหลังคีนตัว

		ข้า ก	ปัจจัย B				
			อน (B ₁)	ค่าเฉลี่ย (B ₂)	ทดสอบ	ค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ยของ	A
ปัจจัย A	ชนมจีนแป้งสด (A ₁)	1	4.45		2.36		
		2	3.91	4.03	2.54	2.33	3.18
		3	3.73		2.09		
ปัจจัย A	ชนมจีนแป้งหมาก (A ₂)	2	4.00		2.36		
		2	4.09	4.06	2.82	2.48	3.27
		3	3.09		2.27		
	ค่าเฉลี่ยของ	B		4.05		2.41	

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากผู้ชี้ม ด้านความชอบรวม ต่อชนมีน แบบ
แห่งหลังการคืนตัว

SOURCE	DF	SUM SQUARE	MEAN SQUARE	F-Value cal	F-Value(table)	
					5%	1%
A	1	0.02521515	0.02521515	0.3583821 ^{ns}	5.32	11.26
B	1	8.052406	8.052406	114.4486 ^{**}	5.32	11.26
AB	1	0.01140595	0.01140595	0.1621123 ^{ns}	5.32	11.26
ERROR	8	0.56236623	0.0735828			
TOTAL	11	8.5628662				

CV = 8.222723 %